

RETTELSESBLAD 2

Erstatter rettelsesblad af 19. april 2017

Begrundelse

På grund af sent indkommet lovteknisk høringssvar, er det fundet nødvendigt at fremsende et nyt rettelsesblad til forslaget.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget er dels udtryk for et ønske om at modernisere og opdatere loven med henblik på at øge den regnskabsmæssige kvalitet - hvilket findes særligt relevant i lyset af den igangværende overgang til elektronisk fakturering - dels et ønske om at sikre en bedre anvendelse af de offentlige ressourcer, i forbindelse med behandlingen af klagesager på skatteområdet.

Det er ikke intentionen med forslaget at svække borgerens retssikkerhed ved at ændre klagestrukturen, men derimod at undgå dobbeltsagsbehandling af de afgørelser fra skatteforvaltningen som ikke kan påklages til Skatterådet. En ændring af klagestrukturen, og en deraf enklere klageadgang, vil ofte ikke forringe retssikkerheden for borgerne, idet borgerens retssikkerhed i mange tilfælde kan varetages allerede i første instans. Samtidig bevarer borgerne deres mulighed for fortsat at indbringe klager over Skatteforvaltningens afgørelser for både Retten i Grønland og Ombudsmanden for Inatsisartut.

2. Hovedpunkter i forslaget

Med forslaget indføres en adgang for Naalakkersuisut til at fastsætte regler om krav til fakturering.

Med forslaget indføres desuden regler om klageadgangsbegrænsning.

Klagestrukturen på skatteområdet er i dag opbygget således, at de afgørelser, som skatteforvaltningen træffer i sager vedrørende lovgivningen om skatter, kan påklages til Skatterådet. Skatterådet behandler klager i blandt andet sager om skatteansættelser, eftergivelse af restskat, skattehenstand, skattefrie fusioner, afgørelser om opkrævning af afgift i forbindelse med indførsel af varer mv. Hvis klageren efter at have fået en skattesag afprøvet

i skatterådet, fortsat ønsker sin sag prøvet, kan Skatterådets kendelse indbringes for retten i Grønland. En række øvrige sager, herunder blandt andet sager om konfiskation, foranstaltning, personaleforhold samt afgørelser om aktindsigt, kan ikke påklages til Skatterådet. Klager skal i disse tilfælde som udgangspunkt behandles af den myndighed, som er ansvarlig for udførelsen, men kan tillige efterprøves af en overordnet administrativ myndighed. I dette tilfælde hos Departementet for Finanser og Skatter.

Forslaget fastlægger, at skatteforvaltningens afgørelser, som kan påklages til Skatterådet, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Derudover indeholder forslaget regler om klageadgangsbegrænsning i forbindelse med skatteforvaltningens afgørelser i bl.a. personalesager og sager om aktindsigt. Formålet er, at skabe en mere effektiv og hurtigere sagsbehandling samt en reducere af ressourceforbruget, idet dobbeltbehandling af en række sager undgås. Ved fastsættelse af en klageadgangsbegrænsning vil der blive lagt vægt på, at begrænsningen ikke må resultere i en betydelig svækkelse af borgernes retssikkerhed.

Forslaget indeholder desuden ændringer som følge af, at det er blevet muligt at oprette pensionsopsparinger i pengeinstitutter samt ændring af en sproglig formulering og rettelse af en fejl i en lovændring fra 2006, hvor der henvises til en forkert bestemmelse.

I lovens § 39 tydeliggøres således, at den hidtil gældende oplysningspligt for pensionskasser, livs- og pensionsforsikringselskaber og andre, der udbetaler pensioner eller løbende livsbetingede forsikringsydelse, tillige skal gælde for pengeinstitutter. Baggrunden herfor er, at det som et led i en reform af pensionslovgivningen er blevet muligt for pengeinstitutter med hjemsted eller fast driftssted i Grønland at tilbyde pensionsprodukter på samme vilkår som pensionskasser.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter, som senest ændret ved inatsisartutlov nr. 32 af 28. november 2016, foretages følgende ændringer:
	1. Efter § 18 indsættes:

	<p>”§ 18 a. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om krav til fakturering ved levering af varer eller ydelser, herunder fastsætte bestemmelser om, at skatteforvaltningen kan nægteskattemæssigt fradrag ved væsentlig misligholdelse af fakturakravene.”</p>
<p>§ 25.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Overskydende skat med godtgørelse tilbagebetales inden den 1. september i ligningsåret. Foretages tilbagebetaling senere end den 1. september, tilkommer der den skattepligtige rente efter reglen i § 44, stk. 4.</p>	<p>2. § 25, <i>stk. 4</i>, affattes således:</p> <p>”<i>Stk. 4.</i> Overskydende skat med godtgørelse tilbagebetales inden den 1. september i ligningsåret. Foretages tilbagebetaling den 1. september eller senere, tilkommer der den skattepligtige rente efter reglen i § 44, stk. 4.”</p>
<p>§ 25.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Træffes der senere en afgørelse, som medfører en nedsættelse af slutskatten, tilbagebetales det for meget betalte skattebeløb med godtgørelse efter stk. 2 inden en måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige renter af det tilbagebetalte beløb med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. september i ligningsåret og indtil datoen for meddelelsen af afgørelsen. I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter § 24, stk. 5, beregnes renten dog først fra forfaldsdagen.</p>	<p>3. I § 25, <i>stk. 5</i>, 3. pkt., ændres ”§ 24, stk. 5” til: ”§ 24, stk. 4”.</p>
<p>§ 39</p> <p><i>Stk. 1.</i> Pensionskasser, livs- og pensionsforsikringsselskaber og andre, der udbetaler pensioner eller livsbetegnede forsikringsydelse, skal give skatteforvaltningen oplysning om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Indbetalte bidrag og præmier 2) Udbetalinger, der hidrører fra pensionsordninger af de i landstingslov om indkomstskat §§ 39 og 40 nævnte art, 	<p>4. § 39, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>” Pensionskasser, livs- og pensionsforsikringsselskaber, pengeinstitutter og andre, der udbetaler pensioner eller livsbetegnede forsikringsydelse, skal give skatteforvaltningen oplysning om:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) indbetalte bidrag og præmier 2) udbetalinger, der hidrører fra pensionsordninger af de i landstingslov om indkomstskat §§ 39, 39 a, 40 og § 47 f nævnte art,

<p>3) Udbetalinger af udtrædelsesgodtgørelse, tilbagekøbsværdi og bonus efter sådanne ordninger og</p> <p>4) Dispositioner af de i landstingslov om indkomstskat § 46, stk. 5, nævnte karakter, for så vidt disse dispositioner er kommet til pensionskassens, livs- og pensionsforsikringsselskabets med videre kundskab.”</p>	<p>3) udbetalinger af udtrædelsesgodtgørelse, tilbagekøbsværdi og bonus efter sådanne ordninger og</p> <p>4) dispositioner af de i landstingslov om indkomstskat § 46, stk. 2, nævnte karakter, for så vidt disse dispositioner er kommet til pensionskassens, livs- og pensionsforsikringsselskabets, pengeinstituttet med videre kundskab.”</p>
	<p>5. Efter § 76 og før afsnit VII indsættes som nyt kapitel:</p> <p style="text-align: center;">”Kapitel 17 a <i>Klage til anden myndighed- administrativ rekurs</i></p> <p>§ 76 a. Afgørelser der henhører under skatteforvaltningens forvaltningsområde, jf. § 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, når sagen kan påklages til Skatterådet, jf. § 2. Det gælder uanset, at en afgørelse er truffet i medfør af delegation.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatteforvaltningens afgørelser i personalesager, i sager om konfiskation eller foranstaltning samt i afgørelser om aktindsigt, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.</p> <p>”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2018.</p>

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I det omfang der fastsættes regler om klageadgangsbegrænsning, vil det begrænse Departementet for Finanser og Skatters forbrug af ressourcer til behandling af sådanne sager. På indeværende tidspunkt er ressourceforbruget begrænset, men med en højere klagefrekvens kan der forventes en ikke uvæsentlig stigning i omkostningerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre nogen umiddelbare konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke, at have nævneværdige miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

Forslaget forventes heller ikke at have konsekvenser i forhold til folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget om klageadgangsbegrænsning kan have betydning for borgerens retssikkerhed. På den ene side kan en begrænsning af klageadgangen betyde, at klagesager afsluttes hurtigere, administrativt, hvilket kan ses som en styrkelse af retssikkerheden. Omvendt vil en begrænsning af klageadgangen samtidig betyde, at en efterprøvelse af en klagesag skal ske direkte ved domstolene. Efterprøvelse af en klagesag ved domstolene kan være omkostningstung, og kan derfor ses som en svækkelse af borgernes retssikkerhed, idet de økonomiske omkostninger hertil i nogle tilfælde vil kunne afholde borgeren fra at efterprøve skatteforvaltningens afgørelse.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har i perioden 16. januar 2016 til 15. februar 2017 været til høring hos Grønlands Erhverv (GE), NUSUKA, SIK, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi, Departementet for Råstoffer, Formandens Departement, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, BK Revision, EY Grønland, GrønlandsBANKEN og BankNordik.

Lovforslaget har endvidere været offentliggjort på www.naalakkersuisut.gl, under høringsportalen.

Der var ved udløbet af høringsfristen modtaget høringssvar fra GrønlandsBANKEN, BankNordik, KANUKOKA, Grønlands Erhverv (GE), Sulinermik Inuussutissarsiateqartut Kattuffiat (SIK) og Departementet for Råstoffer.

Modtagne bemærkninger er nedenfor anført med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med *kursiv*.

Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)

SIK udtrykker betænkelighed ved den foreslåede hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om begrænsning af retten til at påklage skatteforvaltningens afgørelser, herunder afgørelser om konfiskation eller foranstaltning, samt afgørelser om aktindsigt. SIK savner i øvrigt gode argumenter for, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at begrænse klageadgangen.

Ved fastsættelse af regler om klageadgangsbegrænsning vil der blive lagt vægt på, at begrænsningen ikke vil medføre en afgørende svækkelse af borgerens retssikkerhed. Formålet med at fastsætte en klageadgangsbegrænsning er, at skabe en mere effektiv og hurtigere sagsbehandling, samt en reducere af ressourceforbruget, idet dobbeltbehandling af sager undgås. Det bemærkes desuden, at den almindelige adgang til domstolsprøvelse ikke foreslås ændret, ligesom det også kan nævnes, at der vil være mulighed for at indbringe administrative afgørelser for Ombudsmand en for Inatsisartut.

Grønlands Erhverv (GE)

GE har ingen bemærkninger til forslaget, så længe det ikke i relation til forslagets § 39, afføder krav til GE's medlemmer, omfattet af § 39, om en i forhold til i dag ændret og fordyrende praksis for medlemmernes afgivelse af oplysninger.

Den nuværende praksis for afgivelse af oplysninger foreslås ikke ændret. For pengeinstitutterne er der dog tale om, at de som nye aktører på pensionsområdet på linje med de nuværende pensionskasser skal foretage visse indberetninger.

KANUKOKA

KANUKOKA bemærker til forslagets nr. 1, at bestemmelsens reelle indhold alene kan læses af bemærkningerne til bestemmelsen, herunder at skatteforvaltningen kan nægte skattefradrag, alene ud fra en konstatering af, at de af Naalakkersuisut fastsatte regler om fakturering ikke er overholdt. KANUKOKA foreslår, at det bør fremgå direkte af lovteksten.

KANUKOKAS forslag er indarbejdet i forslaget til § 18 a.

KANUKOKA anbefaler endvidere til forslagets nr. 4, at det nævnes i forslaget, at bestemmelsen, ud over at udvide oplysningspligten til at omfatte pengeinstitutter, også opdaterer bestemmelsen i forhold til de i 2016 gennemførte lovændringer om pensionsbeskatning.

Anbefalingen er indarbejdet i bemærkningerne til forslagets nr. 4.

KANUKOKA bemærker endvidere, at der savnes en redegørelse i bemærkningerne for samspillet mellem forslagets nr. 5 og lovforslaget om digital post, som også har været udsendt i høring, og som ligeledes påregnes behandlet på FM 2017.

Forslaget om særlige regler på skatteområdet for elektronisk post er udgået, idet forslaget om Offentlig Digital Post anses for tilstrækkelig til at dække behovene på skatteforvaltningens område.

KANUKOKA bemærker afslutningsvis, til den foreslåede § 76a, stk. 2 (forslagets nr. 6), at bestemmelsen ikke naturligt hører hjemme under kapitel 17 som angår opsættende virkning af klage. Det anføres, at stk. 1, stk. 2 og stk. 4, har større sammenhæng med § 2. Hvortil det med hensyn til stk. 3 findes tvivlsomt, om bestemmelsen overhovedet hører hjemme i forvaltningsloven, da bestemmelsen ikke angår forvaltning af skatter men behandling af personalesager.

*Den foreslåede § 76 a er indsat under et selvstændigt kapitel i loven, kapitel 17 a med overskriften; *Kompetenceforholdet mellem skatteforvaltningen og Naalakkersuisut. Bestemmelsen skal således ikke ses som hjemmehørende under lovens kapitel 17. Kapitel 2 vedrører Skatterådets etablering og funktion. Naalakkersuisut finder det ikke relevant, at behandle kompetenceforholdet mellem Skatteforvaltningen og Naalakkersuisut under dette kapitel.**

Med hensyn til bestemmelsens stk. 3, bemærker Naalakkersuisut, at bestemmelsen som nævnt i bemærkningerne hertil, ikke alene vedrører afgørelser i personalesager, men øvrige sager som henhører under skatteforvaltningens forvaltningsområde, men som ikke kan påklages til Skatterådet, herunder eksempelvis afgørelser i personalesager, sager om konfiskation eller foranstaltning, afgørelser om aktindsigt mv. Lovteksten er tilrettet herefter.

Til stk. 1 og stk. 2 bemærkes endvidere, at klageadgangen til Skatterådet ikke omfatter forvaltningsprocessuelle beslutninger og afgørelser om aktindsigt. Forslagets stk. 1 og stk. 2 må således læst i sammenhæng fortolkes således, at forvaltningsprocessuelle beslutninger og afgørelser om aktindsigt kan påklages til Finansdepartementet. KANUKOKA finder, at det rejser et særligt problem, for så vidt angår forvaltningsprocessuelle beslutninger, at såfremt en afgørelse over en skatteansættelse eller andet som Skatterådet kan behandle, påklages til Skatterådet, har Skatterådet pligt til at inddrage alle relevante forhold i sin sagsbehandling, herunder også spørgsmålet om betydningen for afgørelsens rigtighed af sagsbehandlingsfejl. KANUKOKA anfører, at det derfor bør overvejes, at klageadgangen tilrettelægges således, at den alene angår forvaltningsprocessuelle beslutninger, hvis sagen er afsluttet og ikke påklaget til Skatterådet.

Naalakkersuisut finder ikke, at der eksisterer en reel problematik som anført. Skatterådet kan ikke tage stilling til klager over skatteforvaltningens sagsbehandling eller lignende som ikke fremsættes samtidig med en klage over skatteforvaltningens afgørelse i den underliggende sag, eller som ikke har betydning for afgørelsens indhold. Klager over skatteforvaltningens afgørelser om fx aktindsigt, som ikke er knyttet til en materiel klagesag, og som ikke har betydning for resultatet af klagesagen, behandles af skatteforvaltningen.

Forslaget har ikke givet anledning til bemærkninger fra GrønlandsBANKEN, BankNordik samt Departementet for Råstoffer.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 18 a)

Bestemmelsen skaber lovhjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om krav til fakturering og faktureringspligt, herunder at fastsætte bestemmelser om, at skatteforvaltningen kan nægte skattemæssigt fradrag, såfremt en videre misligholdelse af fakturakravene resulterer i, at skatteforvaltningen ikke kan anse posterne i selvangivelsen for rimelig dokumenteret.

Til nr. 2 (§ 25, stk. 4)

Bestemmelsen medfører en sproglig ændring af § 25, stk. 4. Med den nuværende formulering kan der opstå tvivl om, hvornår rentetilskrivningen påbegyndes. Den ændrede formulering fastslår, at rentetilskrivningen påbegyndes ved tilbagebetaling den 1. september eller senere.

Til nr. 3 (§ 25, stk. 5)

Bestemmelsen medfører en ordensmæssig ændring af henvisningen i § 25, stk. 5, som ved en fejl ikke blev konsekvensrettet i forbindelse med ændringen af bestemmelsen i 2006 (Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter).

Til nr. 4 (§ 39, stk. 1)

Med forslaget præciseres, at pengeinstitutter, i overensstemmelse med hvad der i dag gælder for pensionskasser, livs- og pensionsforsikringsselskaber mv., som udbetaler pensioner eller løbende livsbetingede forsikringsydelse, skal give skatteforvaltningen oplysning om indbetalte bidrag og præmier, udbetalinger fra pensionsindlånskonti, forsikringer mv. for så vidt disse dispositioner er kommet til pensionskassens, livs- og pensionsforsikringsselskabet eller pengeinstituttets kendskab.

Forslaget opdaterer bestemmelsen i forhold til den reform af pensionslovgivningen, som blev foretaget på efterårsmødet i 2016, og som gav mulighed for, at pengeinstitutter med hjemsted eller fast driftssted i Grønland kan tilbyde pensionsprodukter på samme vilkår som de eksisterende pensionskasser.

Til nr. 5 (§ 76 a)

Bestemmelsen fastlægger at afgørelser som henhører under skatteforvaltningens forvaltningsområde, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, når sagerne kan påklages til Skatterådet.

Klageadgangsbegrænsningen gælder uanset, at en afgørelse er truffet i medfør af delegation.

Bestemmelsen fastlægger desuden, at Skatteforvaltningens afgørelser i personalesager eller i sager om aktindsigt, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Yderligere prøvelse af en afgørelse kan således alene ske ved sagsanlæg ved domstolene.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at Naalakkersuisut som hidtil kan træffe afgørelse i konkrete sager, hvor kompetencen i henhold til lovgivningen er tillagt Naalakkersuisut. Det gælder bl.a. i en række sager om dispensation på skatte- og afgiftsområdet.

Til § 2

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2018.